

మిమ్మన్నె - ఏ మాటలారమ్మంటుంటే.
పెట్టెమూల సరిగ్గా
పట్టుంటే - చూడండి

డాక్టర్ కుమార్ ఎమ్.డి.సి.ఎఫ్.

డిపార్ట్మెంట్ ఆఫ్ వారెన్సిక్ మెడిసిన్.

ఆ గదిలో సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ వ్యాఘ్రేశ్వరరావు, కుమార్ మిగిలారు—ఏవో ఫైల్స్ మాసుకుంటున్న కుమార్ని, గదిలోని నిశ్శబ్దాన్ని భంగపరుస్తూ మాట్లాడ సాగాడు ఎస్.ఐ. మా అంచనాల ప్రకారం ఈ కేసు 'ఇంట్రా కేనియల్ హెమరేజ్' వల్ల చనిపోయాడని రిపోర్టు చేశాం. మీ పోస్టుమార్టమ్ ఫ్రైండింగ్స్ ఏమిటి డాక్టర్?

కుమార్ తలెత్తాడు—మీరీ కేసునింత ఇంటర్వెన్ థీసుకుని పరిశీలిస్తున్నారేం—నాకోసం రెండు మూడు సార్లు తిరిగారటగా డిపార్ట్మెంట్కి...

"మా డ్యూటీ అలాంటిది కదా డాక్టర్..."

"ఓ.కె. మీరు రిపోర్టుచేసిందే, భృవపర్చ బడింది... సాయంత్రం రండి. అప్పటికి ఆ కాయితాలు ట్రైప్ చేయించి వుంచుతాను".

థాంక్యూ డాక్టర్...అనుకున్నది సాధించానన్న తృప్తితో బయటికి నడిచాడు వ్యాఘ్రేశ్వరరావు.

గుడ్మానింగ్ సార్..

యస్..కమిన్..

నా పేరు యాదగిరి. మాది నల్గొండ సాబ్... ఇక్కడి కెవర్లయినా బాడిని తెచ్చేరాసాబ్ నిన్నా పోస్టుమార్టమ్ కోసమని...జీప్లో ఎస్.ఐ. ఇంకా ఎవరె వురో తెచ్చినా సాబ్—అన్నీ కూడబలుక్కున్నట్టు తెలం గాగాయాసలో అతను వెళ్తుంటే కుమార్ శ్రద్ధగా వింటున్నాడు—మాస్తే చదువుకున్నట్టుగా కన్నడుతు న్నాడు.

"అవును..ఏం?"

"ఎట్లా చచ్చిపోయాడు సాబ్"?

"మెదడులో రక్తనాళాలు చిల్లిపోయి చనిపోయా"

కాలమణిటిసకథ

డతను.. వివరించాడు కుమార్.

నో డాక్టర్ సాబ్..జరిగింది చెప్తావినండి—మేముడ విలో కుందేలు పిల్లల్ని యేలాడలాన్ని యెత్తావుంటాం సాబ్. నిన్న గూడ యిట్లనే పోతావున్నాం నేను, మా

"డెల్-కాడ్"

మావ.. చరికాలంకదా సాబ్ పైన నల్లటి దుప్పట్లు కప్పకొని, ముప్పై అడుగు లెడంగా నడుస్తావున్నాం... ఇంతలో మా మావ కుందేలు కన్నడికే నక్కి నక్కి పోతావున్నాడు—నేను నెమ్మదిగా వస్తావున్నా, హఠాత్తుగా ఒక్కరుపు అరిసి పడిపోయాడు మా మావ-తుపాకీ.

మోత వినబడింది—అక్కడే పాదమాట్లు శానాసేపు దాక్కున్నా—ఎవరో ఎస్పి. మరో ఇద్దరు తెల్ల బట్టలేసు కున్నోళ్లు గబగబ వచ్చిండ్రు—జీప్ల ఏసుక్కుని తీసుపో యిండ్రు. నేనా జీప్ని, నంబర్ని గుర్తెట్టుకుని పోలీస్ టేసన్కొచ్చి ఎంక్వయిరి చేస్తే—అదే ఎస్.ఐ గారిదని

చెప్పిండు ఆళ్లు. అక్కడినుండి హాస్పిటల్కి పోయేనూ—ఇవాలు ఎక్కడ పోస్టుమార్టమ్ చేస్తారని అడిగితే గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్ అని అక్కడోళ్లే చెప్పినూ— ఆడ్మిటోతే మీపేరు సెప్పి—ఈ బయంలో కాలేజిలో వుంటరని చెప్పినూ. అంతా చెప్పి ఒక్కసారి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడతను.

మీరేం చేస్తున్నారు? అడిగాడు కుమార్.

ఇంట సగంలోనే మానేసి ఇంటిపనులు చేసుకుం యున్నా సాబ్—మాకుద్యోగాలు ఎవరిస్తారు—పెద్ద చదువులోళ్లే చానా కష్టాలు పడుతూంటే...

ఈ విషయంలో మీరూకు న్యాయం చేయండి సాబ్.. మా మామే నాకు దిక్కు..ఆ దిక్కుకూడా తేకుండా చేసిను.."

"తప్పకుండా" హామీ ఇచ్చాడు డాక్టర్ కుమార్..

స్కూలర్ హాస్పిటల్ వైపు దూసుకుపోయింది.

"సారీ మిస్టర్ వ్యాఘ్రేశ్వరరావు గారూ—ఇంతకూ ముందు మేం చెప్పినట్టు ఆ కేసు 'ఇంట్రా కేనియల్ హెమరేజ్' వల్ల చనిపోలేదు..రిపీట్ పోస్టుమార్టంలో అతని మెదడులో 'బుల్లెట్' దొరికింది...చికెన్ స్యూరిలి సే దట్ ఇట్స్ ఏ మర్డర్!!"—ఒక్కోవ. గాల అంటూ రియాక్షన్ కోసం అతని ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు కుమార్. వ్యాఘ్రేశ్వరరావు ముఖం వెం లనే కత్తి వాలుకు నెత్తురు చుక్కలేనట్టు నల్లగా మారడం గమనించాడు కుమార్.

చివరిగా " తెలిసి చేసినా తెలియక చేసినా తప్ప తప్పే. దాన్ని కప్పిపుచ్చాలనుకోడం పెద్ద నేరం"

వ్యాఘ్రేశ్వరరావు తలదించుకున్నాడు తప్ప ఒప్పు కొంటున్నట్టు..

—ఆర్.హిమభిందు.